

למעלה חוזרת ליכנס חוץ יסוד דאימא כבראשונה א"כ גם היא חוזרת להסגר ולהספסם קם ואיך היא מגדלת לחסדים האחרים אשר קבלו הארה גדולה מהם ובהם נתגלית הארתם ונתגדלו הם מעמלם ונתפשטו ולכן גם הם אח"ך חוזרים ליכנס במקום שהם כבר קנו בעמלם כח וחוק ההגדלה ויש יכולת בהם להגדיל את החסדים הסתומים אשר הם. הבחי' ה' היא החלק של הארס אשר מתפשט ועולה מחוץ לגדי יסוד דאי' בדמות החלל שיש בין יסוד דאי' לגופא דאי' וע"כ גם הם מאירים הארה גדולה בחסדים הסתומים שבחוץ יסוד דאי'ם באופן ששני בחי' הנו' מתחברות וזו מאירה בחסדים הסתומים מלד פנים וזו מאירה בהם מלד חוץ ועל ידי שתיים ביחד מגדילין ומאירין את החסדים הנו' וע"כ נגדל ז"א. וסנה אחר שהקדמנו לך הקדמה זו נבא עתה אל כונתנו כי הנה הארת הבחי' ה' שעת' למע' מבחון להאיר את החסדים הסתומים שבחוץ יסוד דאימא. והנה עתה שנפרס המסך הנו' הנרמז במ"ש ופרוס סוכת שלום כו' נמצאו שהם נעלמים ומתעכבים שם למעלה בקביעות גמור ואינם יכולים לירד עד למטה מחמת המסך הזה הנפרס במקום החזה ונמצא נוחים עיקר הארתם בקביעות שם למע' במקום סיומם החסדים שהוא מן החזה ולמע' ומאיר' בהם הארה גדולה משא"כ כשלא היה שם המסך הוא שהיו עולים ויורדים למטה. ופעם חזרת ירידתם למטה הוא לפי שתיים חשק כל דבר לחזור לשקטו והנה שורש הארה זו העול' ממטה למעל' היא בחי' החסדים התגליתים אשר למטה ולכן אחר אשר עולים חוזרים לרדת להתחבר בשרשם. אבל עתה ע"י פריסת המסך הזה נתעכבו למעלה וע"כ ניתוסף הארה גדולה בחסדים הסתומים שביסוד דאי' והרי זה תי' יתירה נוספת מחמת פריסת המסך הזה :

עוד יש תי' אחר ע"י פריסת המסך הזה והוא כי הנה אלו הנילוות של החסדים שעלו למעלה מחמת אור החוזר ממטה למעלה כנו' הנה הם מועטים אבל המקום למעל' הוא רחב מאד אבל למטה הוא להפך כי החסדים המגולים שהם תחת המסך הזה הנה הם רבים וגדולים אבל המקום הוא קטן ולר דחוק ולכן מכה היותם שם דחוקים בדוחק הנה הארתם בוקעת ועולה דרך המסך ככה חזק ובוקעים אותו ועול' ניולו' יתירות למעלה מן המסך. משא"כ בגלותם השומדות למעלה מן המסך שלהיותם שם מרווחים בהתרחבות אינם בוקעים ויורדים למטה. ונמצא עתה כי כל אלו הגלויות וההארות נשארות למעלה מן המסך בקביעות וע"כ יש בהם שיעור לעלות למעלה עד המומי' דאי' ומאירים כל המקום שהוא שהם כל החסדים הסתומים שביסוד דאי' ובכל החומו' דאי' אור גדול מה שלא היה' כן בחחלה ערס פריסת המסך הזה וגם ענין הארס זו היא מכלל תוס' שבת כי עתה ע"י פריסת המסך הזה ניתוסף אור נפלא וגדול בז"א מה שלא היה' כן בזמנים אחרים. ודע כי אותם הנקבים הנפתחים שם במסך הזה ע"י עליית גלויות החסדים המגולים למע' בכח חזק כנו' הנה אינם חוזרים להסגר ונשארו' פתוחים וע"כ להיותם נקבים לרים ודקים וקטנים אין הנילוות חוזרות לירד למטה דרך שם כי בעלייתם שהיה בכח מסכת שהיו דחוקי' למטה נכנסו בחוכם בכח אע"פ שהם לרים אבל בדרתם אינם יורדים בכח כי יש להם מקום רחב לעמוד למעל' והנה הנקבים הם לרים ולכן אינם יורדים אבל תועלת פתיחת הנקבי' ההם הוא כי יורדת הארתם למטה ומתגלים למטה מן המסך וז"ל משול' בענין סכך הסוכה כי לכתחלה לריך שלא יהיה מעובס כמין בית עד שאין הכוכבים נרא' מתוכה אבל לריך שיתראו ההארות ההם דרך הנקבים של המסך ה' שהוא כעין הכוכבים ה' והנה נבאר ענין ופרוס סוכ' כו' כי הנה יסוד דאימא נק' :

שלוש כי כל בחי' יסוד נקרא שלום כנועד ואנו מתפללי' שהיסוד הוא יתרחבו מחילותיו ויעשו כעין פריסת סוכה ה' ואהל המתרחב ומתפשט אל הגדלין עד שיגיע לדפני גופא דז"א כד' ע"י כן ידיומו כל הפועלויות והתקנות וההנחות הניל' מחמת פריסת המסך הזה :

פסוק

ושמרו בני' שנהגים לומר קודם הקדיש הוא לפי שהלילה היא בחי' שומר. **קדיש** של קודם העמידה של תפילת ערבית לא קבלתי ממוז'ל רק כונת המ"ב הא' אבל לא הב' וסנה כונת המ"ב הא' הוא כדונמת המ"ב הא' שביאר' בקדיש הא' של קודם יולד דערבית אבל יש ביניהם קלת שינוי והוא שעתה בקדיש הזה תכוין כי אותם אותיות של אהיה יהי' אינם במילוי ההיין רק במילוי אלפין אל"ף הא' יוד הא' יוד הא' ואי' ומכיון בהם ששם בני' יעקב ד' :

דרוש א'

לפלת עמידה דליל שבת ובחחלה אודיעך כלל ה' לכל התפלות דשבת. **הנה ד' תפלות** יש בשבת וס' תפי' ערבית ושחרית ומוסף ומנחה וצבל תפלה יש' ז' ברכות כנועד ומה שכתוין דרך כללות דבר כולל בכל ארבע תפלות הוא זה. שכתוין כי שבעה ברכות הם סוד שבעה אותיות אהיה יהי' שהוא שם בן מ"ב דבריאה כנועד. **גם תכוין** זו השמות היוצאים מהם שהם כסדר השבעה ברכות באופן זה שכלל ברכה תכוין לאות א' מן השבעה האותיות ה' ולשם א' מן השבעה שמות. וזה סדרן **בבחי' מנן אברהם תכוין בלות א** של אהיה יהי' ובשם היוצא ממנה שהוא שם **יהוה**. **בבחי' מתיים המתיים** תכוין בלות ד' ראשונה דאהיה יהי' ובשם היוצא ממנה שהוא שם **יהוה** בניקוי' אלהים. **בבחי' האל הקדוש** תכוין בלות ה' דאהיה יהי' ובשם היוצא ממנה שהוא מנפ'ן. **בבחי' מקדש השבט** תכוין בלות ד' אחרונה דאהיה יהי' ובשם היוצא ממנה שהוא **יה אדני** **בבחי' המחזיר שבינתו לעוון** תכוין לאות י' של יהי' ובשם היוצא ממנה שהוא שם אל **ובבחי' השוב שמך** כי תכוין בלות ה' של יהי' ובשם היוצא ממנה שהוא שם אלהים. **ובבחי' המבצר חת עמו ישראל בשלום** אמן תכוין בלות ו' של יהי' ובשם היוצא ממנה שהוא שם מלפ'ן. והענין הוא כמ"ש בענין קב"ש כי שם אנו מכוונים אותם שלא כסדרן רק כמו סדר הכללים והמתולווחים בזה והם כסדר **א** דאהיה יהי' ושם יהי' יורדין בה' אחרונה דאהיה ואז עולה ו' דיהי' ושם אל שהוא בלות ו' בגלגל. ו' ואח"כ ה' ראשונה דאהיה ושם יהי' בניקוי' אלהים עם ה' דיהי' ושם אלהים. ואח"כ יוד דאהיה ושם מלפ'ן עם וי' דיהי' ושם מלפ'ן אבל עתה הם כסדרן ממש כי לעולם בחי' ב' שמות מלפ'ן מלפ'ן הם בח"ה וביסוד ונמצא כי סוד סו' ברכות הם ז' ספי' תחתו' והם חת"ס נה"י שהם ז' ברכות ראש' חג"ת וצרכה ד' מלכות וג' אחרות נס"י. אבל לריך שגדע כי ראש' שביארנו שכלל ז' ברכות שכלל תפי' מן הד' תפלות לריך לכוין בשבעה אותיות ובשבע' שמות היוצאים מהם עכ"ל יש חילוק א' בדבר זה והוא כי כפי ערך עלייתם וז"ל דרך המדרגות אשר אבאר לך בכל תפלה ותפלה כן ג"כ לריך לכוין באלו האותיות והשמות כפי המדרגות והמעלות אשר עלו עד שם בבחי' אלו עמלם שהם למטה :

דרוש ב' ה'

על עוד אודיעך כלל א' וסדר גלות בענין ה' ברכות יש בכל תפילה מד' תפיל' ומה ענינם דרך כלל ה' דע כי כל בחי' ג' ברכות הראש' שם אבו' וגבו' וקדושת השם הם תמיד בג' ספי' אחרו' שהם בנה"י דאי' הנעשין ג' מוחין בז"א ואחר שנעשו בו בחי' מוחין בבחי' ג' ראש' אבות וגבו' וקדושת השם בסוד ג' אותיות אסי' דאהי' עם ג' שמות היוצאי' מהם כנו'. ואח"כ אנו ממשכינים אותם לבחי' כתר של הנקבה בסוד ה' אחרו' של אהיה שעליה אמרו בהקדמת ס' התיקונים שהיא אמלעית ג' מאלן וג' מאלן ואיהי' באלמעיתא כי היא בחי' כתר דקובא והיא סוד ברכת מקדש שבת והוא שם י"ה אדני' כמבואר אלל"ט בק"ש

גהות וביאורים לחיך חלל הנוף דאי' כדוחק גדול ולכן בוקעין הגבורות ב' מסכים יסוד דאחא ודונוני גופא דז"א ללאת אל יפקיר. אבל עתה שפרס התכך הנוצר במקום שהוא אז החסדים המגולים עמדו למטה מן המסך ונשארו המקום ההוא אשר למעלה מן המסך לגבורות לנדר והסנה שם בהתרחבות ואינם לריכים לנקות המסך ולירד למטה אל יפקיר. ש"ס ושפס"ו (ו) פי' ע"י פריסת המסך דיסוד דאחא הנוצר (ז) עיין ע"פ סכ"ה דרוש ב' : (ח) הסכך. כתי' : (ט) א"מ ק"ל שנין סוכת המג אינו ענין לזה כלל. ואפשר שהיה ענין בחי' זו או בחבונה שהרי המלכות אימא גופא אינו לוקח עד שחרית שבת. והתבונה הב' ככרפת השחר וכל עלייה זו דליל שבת תכונה ב' שהיא ג' לתימא קד' ל"ל ול"ג : (ג) כ"כ א"מ והקסתי למורי הנאמן מהרי"ב ז"ל א"כ למה אין יושבין בסוכה כל ליל שבת. והשיב לי שטובה זו הוא בפנימיות גוף דז"א וא"כ אין הענין דומה לו. אבל כטובות שהם המקיפים על הנוף דז"א בין שהלון ובין שהימית לך אנו יושבין בסוכה והוא אמת ויולב ונכון ודוק. ועוד דבכח איתא סכך לחוד בליל דשמות ואין כל דמות ואל סכך בענין כדמותה נגמרת : (ד) כי בעמידה זו מודונו עס רחל. פס"ה : (ה) פס"ה ט"ג נכשר השבת : (ו) א"מ כ"כ בכנפי יונה כחול לשון נס הכריכה משין ז' בשמות אלו כ"א כפי כרתו זמן סידר מהרי"ב ז"ל כסידורו ל"ל : (ז) עיין לשלל ס"ה ע"ד ד"ה ועתה אבאר : (ח) פס"ה שם : (ט) עיין אמת ליעקב דק"ג ע"פ שאלה י"ד :

דף ס"ד ע"א

איך משתמשים במ"ב דבריאה בעולם האצילות ?
למדנו על זה שמון ששון שזה מכיון שחשפתה של האצילות היא דרך דבריאה.

שמן ח'ג דרוש קבלת שבת פי' עד ש' הכונות ופרי עין חיים ששון

קחמו משה . מ"ש כנה הם עתה בסוד קדושת השבת
פולין הג' הקדושה מהקל' אשר ידעו עם ע"י חטא קין והבל
כנדע ע"כ עם ודע לחין עליהם יחד שולם בשבת א' רק
כנ' בתי' ה'ך לחיות הדור שבחיותו שבת כפי שרש נשמה
כ"א ואחד הקדוש אינו וכפי מנעט כפצט המחולל הענין
להיות עונים בתוספת בשיחא הנפי בני דכוי פ"מחא וממנו
חין להו"ף ואין לג' וזוהי ג"כ ענין מספר הרפ"ח נלו"ץ
ה"חכ ריש בכל יום ואין יום דומה להבירו ואין ב"יה
דומה להבירה ודי צוה ועיין בס' מ"ש"כ ע"כ ח"ג פ"ג
בגהה מוכרין וכן הנהא לשונו ג"כ בס' אמת ליעקב ד"ג אמת
כ' לתרץ בטנן הרפ"ח חך מבריייה ה"חכ ועד עתה לא
נמנו לעלות הרפ"ח יע"ש ובמה ככתבתי אין כלן מקום
קוביא ודוק . מ"ש כי בתחיל לא העלינו את העולמות
ע"כ מ"ח לא יחיא והוא ע"כ :

(גג) ש"ם ופ"ח שמתחיל ממזגי ז"ל בלופן זה דע כי בימי
החול אין לנו מעשים ע"י חפלות רק בחינת

הנשמות שסם פנימיות העולמות בלבד אבל ח"ו העולמות
שאר במקומם הבל עתה בבכח וכו' עיין בעיני ש"מ [פ"ח]
פ"ו [פ"ח] וסם ככתבתי כ' עולה המיד ד"ג כמה שפיקוח
לרבינו בענין עליות שבת יע"ש :

(גד) ש"ם כנגד ו' ככבי לבת אשר למעלה מן הלבנה וכו'
שהם ש"ס חכ"נ ונ"ל מה נשחנה לבנה מנהיות
הכרה משמות חנו ואפשר שזכו מנ' דלית לה מגרמה
כלום ובדבור זה עיין דב"ש ד' ו' ע"ד . מ"ש י"ב שמות
כנגד י"ב מולות בס' . מ"ש מול ב' הוא שור וכו"ל כנגד
י"ב שם . מ"ש שם זה של י"ב הוא בעשיה לאשקוי ש"ס
ההר בחל"י כנ"ל ה' לאורך ימים שם . מ"ש שהוא כנגד
ן' שערי צנה שם .

(גה) ש"ם ולכן כנה זה השם עשו בו את הטגל כמכו'
אללנו כפי' ידע שור קונכו וכו' ש' הלקוטים
ישעיה' א' ובפ' כי חטא לקוטי חירב פ' כי השח :

מ"ש כמ"ס חול במזרח רבא . מ"ש כבוד ה' פ"ב כבוד
השם . מ"ש ואין צדק כה להעלות משה אל הקדו'
ע"י שם בן מ"ב הנז' [שהוא הנביא וכו'] כנ"ל מנת אלף יחיא
(גו) ש"ם אבל ב"יה שחין שם פחד הזה הנו מעלים
אוהן כסדרן האמיתי ז"ח ואח"כ ג"ר וכו' נ"ב
ה"מ לכאורה יש להקשות דא"כ מהי שנה מבריה לניירה
שהרי גם בבריה עולים חחי' ג"ר ואפשר שבשגיל שבריה
נק' חישך וזורה חושך ולכן לריך להתחיל מג"ר מפני פחד
הקל"פיה ע"כ [כן כתב בע"ח שמ"ז פ"ד ש' הלקוטים ריש
פ' בראשית] [עיין בפע"ח ש' הנגהת הלימוד כסופו יע"ש
הטעם] . חך ל"ל דלמה זה הסדר לעלות חחי' ח"ח חכ"ד
נכ"י בחגיג' ולא להיות חחי' לעלות נה"י בהג"ח ואלה כך
חגיג' בחכ"ד ואלה חכ"ד נה"י דבריה ועד"ו בבריה :

(גז) ש"ם שם הכה"ח עם הנלח כודע אללנו בבירור
שמות כינוי הספי' וכו' ע"ח שמ"ד וכו"ל שער
השמות פ"ג וכל זה הוא בכלים דז"א יע"ש . בענין ז' מרגלון
ז' שמות חלו ע"י לק' דס"ז ע"ד ד"כ כוד קצ"ג וכו' .
(גח) ש"ם ועיין בקדוש א' של קודם יזכר דערבי' ובתפ'
בעמידה של כל שבת כי שם זה כזה קלח שנינו
ע"כ לק' דרוש ג' ד"כ ענין קדוש כח' וכו' דה"ח ע"ג
עוד שם דרוש א' דס"ז ע"ד ד"ה לחפ' העמי' דליל ש"ק
וכו' ומשם תראה שנינו וכו"ל בספ"י הנלח דבקב"ש בת
שהוא מלפ"ן ובתפ' העמי' דליל שבת כ' שהוא שם ח"ל וכו"ל
בברכה רל"ה יע"ש וביסוד שם מלפ"ן וכחכ שם רבינו הע'
כי אז בקבלת שבת היו מסודרים כפי כדר הכאחה
ופניעה זה כזה כנז' בויבר פ' יתרו אבל סדרם האמיתי
הוא כסדר ז' כפי' תחתיו כנז' בענין סדר ברכושים בכל הפלה
מתפ' שבת יע"ש וכו"ל כסדר זה שם מ"ב הוא ח"ה"כ יכו"ל וכו'
ז' כפ"י חג"ה נה"ים ומהם יולאים ז' שמות כהדרם בעמידה

י"ש וכן כתב הסדר רבינו וכו"ל ש"ס זכ"ה כבוד צניות
ל"יה כנז' בדרוש ק"ס דחנן דרוש ח' דכ"ז ע"כ ודיופי
הלינה דרוש ה' ובכנה ל"יה גדול יע"ש כאן כחוב בנינו
ח"מ כפ' יתרו ד"ג נא נזכר הסדר כך וכו' ונעמד
אשתמיסיה דבני רבינו הנז' לקמן בדרוש בקדוש דסם
ביאר הטעם ובדרוש ה' דכ"ז ע"ד חך ל"ד ל"ג דקדוש ח"ו
ה' מרגלון כנגד חג"ח נה"ים כסדר העמידה ג' ב"ח
ראשונה כנגד חג"ח וברכה מקדש השנה כנגד מנ' ונ'
ברכות החיובות נה"י **חך הפסח** חחר קיום ג' ברכי' נאבנו'
בחינת חכ"ד בכל מקום ולא הג"ח ויפסח כבוד עליה
השקיו דהג"ח שטונים להיות חכ"ד ולצום הם רג"ח ועי'
ריש דרוש ו' דעמידה לחול יע"ש **גכ ל"ז** דז' מרגלון ח"ו
הם בבריה כנז' בקבלת שבת ח"ך הם פטמ דה של שבת
וכם בל"ה ועיין בספר מקדש מלך זכ"ה פ' על הוברה
פ' יתרו דל"ז ונע"ד אפשר יען ד"ה שבת הוא ג"כ ב"יה
כנז' לעיל חוף דרוש **והי עומד ד"כ גם וגו' דכ"ז ע"ג**
ז"ל גם דע כי הלינה של חול הוא סוד העשיה ויהי יצ"ר
וזה השבת הוא סוד הבריה ויהי וז"ה כז' נתשל וי"ש
על כסא כבודו וטודע כי סוד הבריה היה ב' שמות חכ"ה
יכו' וכו' יע"ש עוד שם כי שבת לבית מלכה לביכיה דכ"ה'
יע"ש והוא חל"י מתלבש בבריה ולעולם הוא שבת ח"ו
ועיין מ"ש שם ב"ח ו"ו וחוח ל"ח יע"ש [עין עוד בענין
סדר כז' מרגלון לקמן ד"ה סיד קב"ש וכו"ל ש"ס וסם ב'
הסדר של קב"ש וסם ככתבתי בל"ך יע"ש] ש' המליה פ' הליה
(גכ) ש"ם שבת מלכחא לריך נחומה כלתם ולא בקול רם
לפי שהוא כנגד הדעת דיצירה אשר חנינו מכלל
ה"ים כנודע ע"כ הנה בענין הדעת מלינו כו שגשה כלי
הדעת כמו כל כפי' מ"ס כנז' בע"ח שער מ"ד ש' השמות
פ"ג יע"ש ולפעמים הוא נמנה בכלל ה"ים כמ"ס בע"ח ש'
כ"ג פ"ח ופ"ה יע"ש ועיין מ"ס בזה בקונטרס שמן ששון
ח"ח כפ' ח' פ"ג אמת ה' יע"ש ועטע דלריך לאומנו בנחש
ולא בקול ל"ל חך בשגיל שהיה בדעת לריך לאומנו בנחש
ובכל מקום יהיה כן כמו בקדושה של העמידה וכן ועיל
בבחינת הדעת דעשיה חוחר החסונה ועיין להוב יפה שעה
דקל"ג ריש ע"ח וח"י בחכ"ד דעשיה חיותו ראשון לסדר
העליה לכן לריך להזכיר בקול רם לא כן כאלן שהוא אחרון
יע"ש"ב כי קל"ה ולע"ד זה דוחק :

(כ) ש"ם חח"כ בתזמור ש"ר לוח השבת חגיגין לענו' עולם
הבריה אל חל"י וכו' פ' ג"ר דבריה במל'
דל"ז כנז' לקמן בדרוש זה לעיל דס"ג ע"כ חך ל"ל דלקמן
דרוש ב' כתב שטונים חכ"ד דבריה בנה' דל"ה וחך כתב
כאלן במל' [עיין שם אמת ח' ג' גם ל"ל חך פ"י שם מ"ב
דמ"ה עולה בריאה ספרי ח"ו מסוב שלו ע"י ס"ג היה לריך
ועיין לעיל דרוש ויהי נועם ועי' בקונ' פחה עינים מ"ס :

(גו) ש"ם ופ"ח שמתחיל ממזגי ז"ל בלופן זה דע כי בימי
החול אין לנו מעשים ע"י חפלות רק בחינת
הנשמות שסם פנימיות העולמות בלבד אבל ח"ו העולמות
שאר במקומם הבל עתה בבכח וכו' עיין בעיני ש"מ [פ"ח]
פ"ו [פ"ח] וסם ככתבתי כ' עולה המיד ד"ג כמה שפיקוח
לרבינו בענין עליות שבת יע"ש :

(גד) ש"ם כנגד ו' ככבי לבת אשר למעלה מן הלבנה וכו'
שהם ש"ס חכ"נ ונ"ל מה נשחנה לבנה מנהיות
הכרה משמות חנו ואפשר שזכו מנ' דלית לה מגרמה
כלום ובדבור זה עיין דב"ש ד' ו' ע"ד . מ"ש י"ב שמות
כנגד י"ב מולות בס' . מ"ש מול ב' הוא שור וכו"ל כנגד
י"ב שם . מ"ש שם זה של י"ב הוא בעשיה לאשקוי ש"ס
ההר בחל"י כנ"ל ה' לאורך ימים שם . מ"ש שהוא כנגד
ן' שערי צנה שם .

(גה) ש"ם ולכן כנה זה השם עשו בו את הטגל כמכו'
אללנו כפי' ידע שור קונכו וכו' ש' הלקוטים
ישעיה' א' ובפ' כי חטא לקוטי חירב פ' כי השח :

מ"ש כמ"ס חול במזרח רבא . מ"ש כבוד ה' פ"ב כבוד
השם . מ"ש ואין צדק כה להעלות משה אל הקדו'
ע"י שם בן מ"ב הנז' [שהוא הנביא וכו'] כנ"ל מנת אלף יחיא
(גו) ש"ם אבל ב"יה שחין שם פחד הזה הנו מעלים
אוהן כסדרן האמיתי ז"ח ואח"כ ג"ר וכו' נ"ב
ה"מ לכאורה יש להקשות דא"כ מהי שנה מבריה לניירה
שהרי גם בבריה עולים חחי' ג"ר ואפשר שבשגיל שבריה
נק' חישך וזורה חושך ולכן לריך להתחיל מג"ר מפני פחד
הקל"פיה ע"כ [כן כתב בע"ח שמ"ז פ"ד ש' הלקוטים ריש
פ' בראשית] [עיין בפע"ח ש' הנגהת הלימוד כסופו יע"ש
הטעם] . חך ל"ל דלמה זה הסדר לעלות חחי' ח"ח חכ"ד
נכ"י בחגיג' ולא להיות חחי' לעלות נה"י בהג"ח ואלה כך
חגיג' בחכ"ד ואלה חכ"ד נה"י דבריה ועד"ו בבריה :

(גז) ש"ם שם הכה"ח עם הנלח כודע אללנו בבירור
שמות כינוי הספי' וכו' ע"ח שמ"ד וכו"ל שער
השמות פ"ג וכל זה הוא בכלים דז"א יע"ש . בענין ז' מרגלון
ז' שמות חלו ע"י לק' דס"ז ע"ד ד"כ כוד קצ"ג וכו' .
(גח) ש"ם ועיין בקדוש א' של קודם יזכר דערבי' ובתפ'
בעמידה של כל שבת כי שם זה כזה קלח שנינו
ע"כ לק' דרוש ג' ד"כ ענין קדוש כח' וכו' דה"ח ע"ג
עוד שם דרוש א' דס"ז ע"ד ד"ה לחפ' העמי' דליל ש"ק
וכו' ומשם תראה שנינו וכו"ל בספ"י הנלח דבקב"ש בת
שהוא מלפ"ן ובתפ' העמי' דליל שבת כ' שהוא שם ח"ל וכו"ל
בברכה רל"ה יע"ש וביסוד שם מלפ"ן וכחכ שם רבינו הע'
כי אז בקבלת שבת היו מסודרים כפי כדר הכאחה
ופניעה זה כזה כנז' בויבר פ' יתרו אבל סדרם האמיתי
הוא כסדר ז' כפי' תחתיו כנז' בענין סדר ברכושים בכל הפלה
מתפ' שבת יע"ש וכו"ל כסדר זה שם מ"ב הוא ח"ה"כ יכו"ל וכו'
ז' כפ"י חג"ה נה"ים ומהם יולאים ז' שמות כהדרם בעמידה

י"ש וכן כתב הסדר רבינו וכו"ל ש"ס זכ"ה כבוד צניות
ל"יה כנז' בדרוש ק"ס דחנן דרוש ח' דכ"ז ע"כ ודיופי
הלינה דרוש ה' ובכנה ל"יה גדול יע"ש כאן כחוב בנינו
ח"מ כפ' יתרו ד"ג נא נזכר הסדר כך וכו' ונעמד
אשתמיסיה דבני רבינו הנז' לקמן בדרוש בקדוש דסם
ביאר הטעם ובדרוש ה' דכ"ז ע"ד חך ל"ד ל"ג דקדוש ח"ו
ה' מרגלון כנגד חג"ח נה"ים כסדר העמידה ג' ב"ח
ראשונה כנגד חג"ח וברכה מקדש השנה כנגד מנ' ונ'
ברכות החיובות נה"י **חך הפסח** חחר קיום ג' ברכי' נאבנו'
בחינת חכ"ד בכל מקום ולא הג"ח ויפסח כבוד עליה
השקיו דהג"ח שטונים להיות חכ"ד ולצום הם רג"ח ועי'
ריש דרוש ו' דעמידה לחול יע"ש **גכ ל"ז** דז' מרגלון ח"ו
הם בבריה כנז' בקבלת שבת ח"ך הם פטמ דה של שבת
וכם בל"ה ועיין בספר מקדש מלך זכ"ה פ' על הוברה
פ' יתרו דל"ז ונע"ד אפשר יען ד"ה שבת הוא ג"כ ב"יה
כנז' לעיל חוף דרוש **והי עומד ד"כ גם וגו' דכ"ז ע"ג**
ז"ל גם דע כי הלינה של חול הוא סוד העשיה ויהי יצ"ר
וזה השבת הוא סוד הבריה ויהי וז"ה כז' נתשל וי"ש
על כסא כבודו וטודע כי סוד הבריה היה ב' שמות חכ"ה
יכו' וכו' יע"ש עוד שם כי שבת לבית מלכה לביכיה דכ"ה'
יע"ש והוא חל"י מתלבש בבריה ולעולם הוא שבת ח"ו
ועיין מ"ש שם ב"ח ו"ו וחוח ל"ח יע"ש [עין עוד בענין
סדר כז' מרגלון לקמן ד"ה סיד קב"ש וכו"ל ש"ס וסם ב'
הסדר של קב"ש וסם ככתבתי בל"ך יע"ש] ש' המליה פ' הליה
(גכ) ש"ם שבת מלכחא לריך נחומה כלתם ולא בקול רם
לפי שהוא כנגד הדעת דיצירה אשר חנינו מכלל
ה"ים כנודע ע"כ הנה בענין הדעת מלינו כו שגשה כלי
הדעת כמו כל כפי' מ"ס כנז' בע"ח שער מ"ד ש' השמות
פ"ג יע"ש ולפעמים הוא נמנה בכלל ה"ים כמ"ס בע"ח ש'
כ"ג פ"ח ופ"ה יע"ש ועיין מ"ס בזה בקונטרס שמן ששון
ח"ח כפ' ח' פ"ג אמת ה' יע"ש ועטע דלריך לאומנו בנחש
ולא בקול ל"ל חך בשגיל שהיה בדעת לריך לאומנו בנחש
ובכל מקום יהיה כן כמו בקדושה של העמידה וכן ועיל
בבחינת הדעת דעשיה חוחר החסונה ועיין להוב יפה שעה
דקל"ג ריש ע"ח וח"י בחכ"ד דעשיה חיותו ראשון לסדר
העליה לכן לריך להזכיר בקול רם לא כן כאלן שהוא אחרון
יע"ש"ב כי קל"ה ולע"ד זה דוחק :

(כ) ש"ם חח"כ בתזמור ש"ר לוח השבת חגיגין לענו' עולם
הבריה אל חל"י וכו' פ' ג"ר דבריה במל'
דל"ז כנז' לקמן בדרוש זה לעיל דס"ג ע"כ חך ל"ל דלקמן
דרוש ב' כתב שטונים חכ"ד דבריה בנה' דל"ה וחך כתב
כאלן במל' [עיין שם אמת ח' ג' גם ל"ל חך פ"י שם מ"ב
דמ"ה עולה בריאה ספרי ח"ו מסוב שלו ע"י ס"ג היה לריך
ועיין לעיל דרוש ויהי נועם ועי' בקונ' פחה עינים מ"ס :

הרמ"ז מקדש מלך וחדרת מלך

ושם אלמס שבווד ואל שבווד ס' ז' אתון סרי סכל י"א אתון וזם שאמר ואיכון חד סרי ענפין . **ותאם כקבל שנת** כתב סרב שאסי' יס'ו סוא מ'כ דברואס ואסי' יס'ו
 ו' מרגלאן סס ב'ת דברואס כמו שאמר סרב ז'ל . ועס כל זם כראס מדכרי סרב שגס באלילות סס גס כן ססרי ככווכת סתפלות כתב סרב שיכוין ככל תפלס כשגס
 ראשונת אס'ו ובשמות סיוולאס מסס ובג' אחרונת רלס ומודיס ושיס שלוס ססס כלל סוד יסוד יכוין כיס'ו . ובכרסס אמלעות יכוין במלכות דסיוכו ס' אחרונס דאסי'ס
 ובסס י'ס אדכ'י . ולכ'א סווסר כאן שמכונס מתכולאס סס . וסס ב'ז תחתונת דאלילות ססס חג'ת כסי'ס יו'ל סרב כספר סכווכו' ענין אסי'ס יס'ו לריך לכוין ככל שבעס
 ברכות של כל תפלס ותפלס . ורע כו כפי עליות תפארת ומלכות דרך סמדרינות כמו שסודעתין כו **אלו סאותיות סכזכרות לריך לכוין כסס כפי סמדרינות אשר עלו סס**
בבחינת אלו עלמס ססס למעס . סרי כסדיא שגס למעלס יז אסי'ס יס'ו ושבעס שמות מרגלאן . **א'כ' ו'ל' שדכרי ר'מ** דסכא וששמות ססזכור מדבר כברואס לפי שמכונס
יוולאס ומתכולאס אורות אלו לברואס . וזס לטון סרב כס'כ תכוון לקבל שפע מן סאלף עולמות סיוולאס וכולאס מן סכונס . ואלו סאלף סס סוד שבעס מרגלאן ססס
 סוד שבעס שמות סרומזיס כברואס כאסי'ס יס'ו ססס סוד שכת כגודע כו סס תתמ'ט . ועס סכווכות שתכוין כטבילת ערב שכת כשס אסי'ס יס'ו ססס סוד סמקוס וסוא
בי' קנ'א עס תתמ'ט של עתס סרי אלף עכ'ל ואין כודי לסכריע אס סמאמר סזס מדבר באלילות או כברואס : ומ'ש ברזא דתליסר מכילן ררחמי . פירושו כמס שאמר
 סרב ששני פאות דאריך אכפין סס מפ'ץ ומסס באס סארס לי'ג תיקוני דיקנא דאריך סנקרא י'ג מכילן ררחמי : ואר'ין תרין אתון כד מתחכקן דא כדא וכד וכו' . נ'כ
 קו סאמלעו מתגבר ועולס עכ'ל . וסיוכו יו'ד דאסי'ס ואות ו' דיס'ו ססס תפארת ויסוד לפי דרך סראשון שכתכו . ולפי דרך ששני סס שני יודין דאסי'ס יס'ו ססס ת'ת
 ונלח : ומ'ש ונדרין ונללן על כולל באיכון חד סרי ענפין . סס שני סווי'ת ושס אלסוס ושס אל לכל ספירושים סכזכריס לעיל : תלת דרבין איכון דכולסו איקרון שכת .
 שכת עילאס שכת דיומא שכת דלוליא וכו' וכל חד כד שלטא כטול לחכרוי וזמין לסו כססוא שולטנא דיליס וכו' כיון דסאי אתיא שכת עילאס אתמשך עליוס וכולסו גגחון
 כסיכלא וכו' . כח'י דס'ח מורי כתב שרין ככל סעודס לזמן שלשס יחד ובעל ססעודס כראש כולס כלילס יאמר דא סיא סעודתא דחקל תפוחין קדושין וזעור אכפין
 ועתיקא קדישא אתיון לסעדא כסרס . ובשחרית אתקיכו וכו' דא סיא סעודתא דעתיקא קדישא וחקל תפוחין וזעור אכפין אתיון וכו' . וכמכחס דא סיא סעודתא דזעור
 אכפין ועתיקא קדישא וחקל תפוחין אתיון לסעדא כסדיס . וסמוכות שלו ממס שאמר כפרשת יתרו תלת דרבין וכו' : (ה"מ) וחד סוכתא . עיין ספר מק"מ באות נ' .
 עור שמעתי כו א'ת ס' אחרונס דאסי'ס נק' סוכתא . כו אסי' סס חג'ת ויס'ו סס כס'ו . ס' אחרונס דאסי'ס מ' וסוא כמו סוכתא ויתד כיווסס וכן מ'ש לקמן אתון נללן
 מסאי סגרא ומסאי סגרא . ואות ס' דא איסו סוכתא דכנוויסו וסס בין מרגלא כונס למרגלא מלכות . כו פרלופס מתחיל סמוך לת'ת כאמלעו של ז'א' . ושס סיא א'ת
 ס' סכו' . ואיתא כמ'ח דף כ'ג ב' ו'ל' כולד א' דאסי'ס סיא כססד ויורדת בא'ת ס' אחרונס דאסי'ס שסיא כמ' וכו' . וכן ה' ראשונס דאסי'ס יורדת בא'ת ס' אחרונס וכו'
 ע'ש כאירך . וידוע שגס'י דזעיר כשכת מאיריס כסס אל אלסוס מפ'ץ כמ'ש כסוד סמרגלא . וששמות ד' סיוולאס מאסי'ס מאיריס כו למעלס מכס'ו וסו כשכת . לכן

ממטה למעלה וכבר נתבאר שחי אפשר להחיר אליה אלא בסוד אור חוזר. **וצענין שמן זיה זין** שמעתי פעם א' ממורי זל"ה כי אותם הז' שמן הגו' צפרש' יתרו בר"מ צענין השבה שיואלים מושי תיבות **אהי"ה יה"ו** וכבר ביארנו עניינם בשער התפלות צענין ז' דרכות שבכל הפלה דיוס שבת (א) והנה אלו הם **מו' התמונה דו"א** והד' שמות היואלים מוד' היותם **אהי"ה** הם בנ"י תבל וכשהמלכות מקבלת אורם נקרא **תבל** וג' שמו' היואל' מג' היותם **יה"ו** הם גי' זית והנה היות הזה הוא כללות ג' שמות האלו היואלים משם יה"ו כנו' ובהיותו כתיב יולא נומנו שמן זך ולכך שמן זך הוא **גי' כמנין זי"ת** :

יחינו - מאצילות

מעשה חושן ואפוד כבר נבדח' צוה"ק צפרש' פקודי כי חושן אספקלרי' דנהרה ואפוד אספקלרי' דלא נהרה דה פנים ודא אחר (ב) והביאו' הוא כי ז"ל עומדים אחריהם דבוקים יחד. וז"א נקרא פנים וגוקבא נקרא אחר בסוד אחר וקדם לדחי וגו'. ולהיות חיבור הנקבה עם ז"א נקרא אפוד שהוא גי' הוי"ה [כ"ו] אדנ"י [ס"ה] * ולאנס היות החושן צו"א * א"ש נרד להיות אפוד מלא הוא בסוד מוחין דקטנות שבו שהם דינים גמורים וזה אומרו חושן המשפט ובוד החושן הוא שם **צד"י** והאחוריים דהוי"ה העולים גי' דם ושניהם גי' חושן והוא היותו נח"ש כי הוא הנחש הנטף וקורע רחם האילה בשעת שכורעה לילד ונתבאר כל זה בדרכו קריעת ים סוף ביום שביעי של פסח:

פרשת כי תשא [ד]

שמן המשחה כתיב ואתה קח לך בשמים ראש כו' ואמרו רז"ל [כריתות דף ה' |] כי הקנה בזהם לא היה משקלו אלא מאתים וחמשים בלבד אבל המר דרור והקנמון כל אחד מהם משקלו חמש מאות. אמנם המר דרור היה נשקל בפעם אחת אך הקנמון היה נשקל לחלחין בשני פעמים ודייקו זה מולשון הכהוב. ונבאר ענין טעם זה דע כי שלשה סמים אלו הם כנגד ג' שמות אלהים שיש צבינה וצבצורה ובמל' ה) והנה מר דרור כנגד אלהים שבצבינה הנקרא דרור כמ"ש וקראתם דרור בארץ כו' ולכן נשקל בבת אחת אבל קנמון כנגד שם אלהים שבצבורה דו"א וגודע כי גם בסוד דו"א יש בו שם אלהים כי הוא קו שמואל ו) ולכן היה נשקל בשני חלואים אמנם בין שני החלחין לא היו רק משקל חמש מאות כמו מר דרור לבדו לפי שהבוד והצבורה שניהם הם צו"א וג' אלהים הגו' אינם אלא אחד באימא ואחד צו"א בסוד צבורה שבו ואחד בטוקבא דו"א וקנה בואם הוא במל' שבו אלהים הג' :

הגהות וחידושים ונחזור

וכאן נראה דפ"ס נפל וכהוב נו"ה ש"ס : א) עיין שער הכמות דס"ה סע"ד בדרוש מומור לדוד דקב"ש ונדף ס"ט סע"ד והוא דרוש ב' ערביה דשבת : ב) שער הלקטים וס' לקוטי תורה ס' הלוח : ג' א"מ ז"ע למה לא נרמו מכל פרטף ז"א רק בחילו' לבד ונל"ל כיון שהוא מלוח מעשות הוב מתקן דוקא בחילו' לא כן מלוח שהם צדיבור כמו שכתב פר' נעה"ח ש"מ שער פו"ח פ' או"צ ע"כ [אמר המסדר זאב וואלף צמורד'ר לבי ז"ל עוד יש הנהות א"מ נדפוס בראשון אך אינם שייכים לכאן ושייכים לס' טעמי המלוח בפרשה הנה ד"ה מלוח אפוד וז"ל הנה השני בהפית היו כנגד לאה ולפי שהיא עלמא דאתכסיה אינו מתגלה ממנה רק ב' קוים שלה. נ"ב א"מ ז"ע למה לפי זה היו נכפלות לנד פניו והרי לאה אינה עומדה בפניהם כלל וז"ע : עוד שם האורים והתומים והאפוד הגו' בנ"א כמ"ש באציתר אפוד צד וכו' נ"ב א"מ תימא איך היה עונה זה וגו' כי היה זה מליאות קדושה כענין אפוד וחרטים דס"א נ"ל] : ג) [אמר המסדר זאב וואלף צמורד'ר לבי הירש ז"ל תימא הרי אפוד חסר עה הסלל הם פ"ו ואיך כתב שהם ז"א ולענ"ד הדנר צרור שפינתו הוא כך דכתורה כתב אפוד מלא ולפעמים אפוד חסר, ואפוד מלא ו' בנ"י ז"א כמנין הויה אדנ"י או אפוד חסר ו' עם הכולל בנ"י אלהים ועיין בס' טעמי המלות ששם כתב נ"ב מפורש כמו זה וזה צרור לדעתי כונת פהרש"ו : ד) [עיין למממי המלוח מלוח מזיית השקל בסוף הדיבור וז"ל ויהי מחיית השקל משום היסוד דצבורה הוא וסל מימינא מנד הנלח ולא מנד ההוד והו העשיר ת"ת וכו' נ"ב א"מ לא מלאזי לי קשר עם מ'ש כאן. ע"כ. ונדפוס ירושלים הקודמים נדפס בפסות וכתב זה הנ"ה עם ההנ"ה השנית ביחד] : ה) עיין לקמן בפרשה קדושים בהנהות פהרש"ו שהז"ע ועיין שם בהנהות תירושים מה שכתבתי ו) עיין פ"ח סמ"ד ס"ג :

אור גדול ונפלא מה שלא היה תחילה כשהיה שם בלי קביעות, וזהו תוספות שבת אור גדול ונפלא בזעיר אנפין^כ, אמנם אותן הנקבים אשר נעשים תוך המסך הזה ניצוץ החסדים כנ"ל נשארים כן פתוחים, ואף על פי כן אין אותם החסדים שעלו למעלה יכולים לירד, לפי שהם במקום רחב, אך המה מאירים ממקומם למטה דרך נקבי המסך הנ"ל ונראים למטה כעניין כוכבים, וזה שאמרו חז"ל (סוכה כ"ב ע"א) כי סך הסוכה אין ראוי שיהיה מעוצי רק שיהיה כוכבים נראים מחוכו, שהם ניצוץ החסדים שעלו שם הדומים לכוכבים.⁷

ואחר כי הוא הקדיש שקודם העמידה והוא גם כן על דרך הקדיש הראשון, ותכונן בתיבות אמן יהא שמה רבא מנדך לעלם עלמיה צו' תיבות אל ז' אותיות אהיה יהו, ולו' שמות המרגלאין היוצאים מהם, אך הז' אותיות של אהיה יהו ותכונן אותם שהם ממולאים באלפין, ותכונן שהם עולים בגימטריא יעקב.

פרק ג

אחר כי העמידה של ערביה ותכונן כי המלכות שהיתה עד עמה רק בסוד נקודה אחד תחת היסוד, עמה נגדלת בכל אורך נחם הוד יסוד דזעיר אנפין העומדים בשלשה אמצעים כנ"ל^א ומזדווגת עם יעקב, והנה בכל ארבעה תפלות העמידה של שבת יש בכל אחד שבע ברכות^ב, ותכונן בכל ברכה וברכה אל אות מזו' אותיות אהיה יהו, וזהו' שמות מרגלאין היוצאים מהם, ותכונן זהם על סדר אהיה יהו כמו בהקדישים ולא כמו בקבלת שבת שהוא כפי הכאחם, והוא בצרכת מגן אברהם תכונן לאות א ולשם הוי' בניקוד לבאות, ובצרכת מחיה מחים תכונן לאות ה ולשם הוי' בניקוד אלהים, ובצרכת האל הקדוש לאות י ולשם מנפ"ן, בצרכת מקדש השבת לאות ה ולשם י"ה אדני, ובצרכת המחזיר שכינתו לציין תכונן

לאות י ולשם אל, בצרכת הטוב שמך ולך נאה להודות לך
לאות ה ולשם אלהים, בצרכת המצדך את עמו
בשלוש תכונן לאות ו ולשם מנפ"ן.

הג"ה הנה מה שכתב כאן לכיון צו' אותיות אהיה יהו וכו'
סיים¹⁷ וכתב כי שלשה ברכות הראשונות הם בסוד נחם הוד
יסוד הנעשים מוחין לדכורא וכו', בסוד שלשה אותיות אהיה יהו
אינו מובן כלל, כי הלא שני שמות אהיה יהו הם רק צו' תכונן
כמו שמבואר לעיל בשער תוספות השבת פרק ד' ע"ש בהיה שם
דברי העץ חיים שער כסא הכבוד (פרק ד') כי כל תיבת שם משה
צו' מחמונים ע"ש, וכן הוא גם כן לקמן בשער יוס הבנת תוכן
כי שלשה אותיות אהיי הם חסד גבורה תפארת, וזו' אחרונה
מלכות, ושלשה אותיות יהו הם נחם הוד יסוד ע"ש, הגם שכתב
באותן האהיה יהו שהם באצילות, וכמו שמבואר לעיל בתוכן
תוספות שבת בהג"ה שהבאתי שם דברי הרב בעל מקדש תוכן
אך הלא מבואר בספר טעמי המצות שגם אלו הם רק צו' תכונן
כי שם צפרשת תורה צפסוק שמן זית וך כתב חז"ל, הנה שמעתי
אחת ממורי ולהיה כי אותן השני שמות של השבת אהיה יהו וכו'
מהם ו' מרגלאין והם בסוד ו' קצוות דועיר אנפין, והנה ארבע
דאהיה רנה לומר שני שמות הוי' ושם מנפ"ן ושם אדני, וה
גימטריא תבל, רנה לומר כשהמלכות מקבלת מהם¹⁷ נקראת
ושלשה שמות היוצאים משלשה אותיות יהו שהם אל אלהים תכונן
הם גימטריא זית וכו', וכתב עוד חז"ל ועל"ד כי יהו הם שלשה
מחמונים דזעיר אנפין, כנודע שלשה אותיות אהיי הם סוד גבורה
תפארת, וזו' אחרונה היא מלכות שעומדת בדוקה צמח דתפארת וזו'
עכ"ל, הרי כי בשמות אלו הם תמיד צו' מחמונים **הם כן אף שך**
שעל די שלשה אותיות אהיי שהם בחסד גבורה תפארת דזעיר אנפין
שעל דים יומשכו המוחין בשלשה ראשונים דליה, לואת נראה לומר
שצריך להגיה בדברי הרב ז"ל שכתבן כי העניין הוא ק, כי השמטת
המוחין הם נעשים על די השלשה ברכות ראשונות עממן, רק שמטת
שהזעיר אנפין ניתקן בכניסת המוחין או, על די זה הוא המנפ"ן
כן אורות השלשה אותיות אהיי להמלכות, והוא כמו בעמידה דל

שבחי הפרדם

כפ מה שאינו בזמן אחר.
ל וכתב בשער הכוננת חז"ל פסוק ושטרו בני ישראל שנוהגים לוטר קודם
הקדיש הוא לפי שהלילה היא בזינת שמור עכ"ל, וכן משמע מהזוהר הקדוש
ויקרא ר"ד ע"ב דאי רוחא איהו אחפשטותא דדאי נקודה ע"ש כל העניין.
לא לפי שכל תכלית העמידה זו לצורך רחל.

לב אבות, גבורות, וקדושת השם, רצה, מדיים, ושים שלום, ובאמתת שיה
קדושת השבת.
לד בדברי המתחיל והנה.
לז אור.

אל, בצרכת הטוב שמך ולך נאה להודות תכין
שם אלהים, בצרכת המצרך את עמו ישראל
בשלוש תכין לאות ו ולשם מצפין.

נה שכתב כאן לכיין צו' אומיות אהיה יהו' ולבסוף
וכתב כי שלשה ברכות הראשונות הם צדוק נחם הוד
מוחין לדכורא וכו', צדוק שלשה אומיות אהיה וכו'
כי הלא שני שמות אהיה יהו' הם רק צו' תחמונות
יל בשער תוספות השצמ פרק ד' ע"ש בצה"ה שהצמי
שער כסא הכבוד (פרק ד') כי כל בחינת שם מצי' הוא
ש, וכן הוא גם כן לקמן בשער יוס השצמ פרק ח'
ת אהיי הם חסד גבורה תפארת, והי' אחרונה היא
אומיות יהו' הם נחם הוד יסוד ע"ש, הגם שבאן הוא
היו שהם בצלילות, וכמו שמבואר לעיל בסוף שער
ג"ה שהצמי שם דברי הרב בעל מקדש מלך ע"ש,
בספר טעמי המלות שגם אלו הם רק צו' תחמונות,
והו' צפסוק שמן וית וך כתב ו"ל, והנה שמעתי פעם
ה כי אותן השני שמות של השצמ אהיה יהו' יוצאים
הם בצדוק ו' קלוות דועיר אנפין, והנה ארבע שמות
ר שני שמות הוי' ושם מצפין ושם אדני, הם
ה לומר כשהמלכות מקבלת מהם ^ל נקראת ככל
אים משלשה אומיות יהו' שהם אל אלהים מצפין
וכו', וכתב עוד וו"ל ונלעד כי יהו' הם שלשה
פין, כנודע שלשה אומיות אהיי הם חסד גבורה
ה היא מלכות שעומדת דבוקה בחוה דתפארת וכו'
ית אלו הם תמיד צו' תחמונים, אם כן איך שיין
ות אהיי שהם בחסד גבורה תפארת דועיר אנפין,
ומוחין בשלשה ראשונים דיליה, לואח נראה לעיני
הרב ו"ל שבכאן כי העניין הוא ק', כי המשכות
ל ידי השלשה ברכות ראשונות עצמן, רק תחמת
בכניסת המוחין אז, על ידי זה הוא ממשיך גם
מיות אהיי להמלכות, והוא כמו בעמידה דכול

כי בצרכת אבות הוא סוד המשכת המוחין לועיר אנפין, ואז גם כן
הוא משלה את הנוקבא בצרכת אבות על ידי החסד שלו, ובצרכת אמה
גבור הוא נותן שמאלו תחת ראשה, ובצרכת אמה קדוש הוא מחזקה
בנינו כמו שכתבתי לעיל בשער עמידה ע"ש, הרי שבשלשה ברכות
הראשונות הוא נותן זה כוח מחסד גבורה תפארת דיליה, וגם ממשיך
לו מוחין, ק' הוא העניין כאן שממשיך מוחין ונותן כוח להנוקבא גם
ק', ולפי זה כן צריך לומר הגירסא כאן, ואחר שיעשה מוחין לדכורא
השלשה ראשונות וכו', אחר כך אנו ממשיכין מחסד גבורה תפארת
דיליה סוד שלשה אומיות אהיי עם השלשה שמות וכו' ^ל.

הי"ו דאמת נעשים
בכ"ו דו"א

דיליה סוד שלשה אומיות אהיי עם השלשה שמות וכו' ^ל.
ותנה עניין שבע ברכות הם תמיד שלשה ברכות
הראשונים הם צדוק הנחם הוד יסוד הנעשים
תלת מוחין לדכורא, בשלשה ברכות הראשונות שהם אבות
וגבורות וקדושת השם צדוק שלשה אומיות אהיי עם שלשה
שמות היוצאים מהם, אחר כך אנו ממשיכין אותם לכתר של
הנוקבא צדוק ה' שני דאהיה שגאמר עליו בחיקונים
(הקדמה י"ו ע"א) שהוא אמצעית, תלת מכאן תלת מכאן והיא
תמצית, **כי** הוא סוד הכתר הנוקבא שהיא ברכה אמצעית,
ואחר כך נכנסין זה שלשה מוחין בחכמה בינה דעת דיליה
הנעשים מן הנחם הוד יסוד דיליה, בשלשה ברכות אחרונות
גולה ומודים ושים שלום, צדוק שלשה אומיות יהו' עם
שלשה שמות היוצאים מהם, והנה שמור כלל זה בכל
התפלות, אך כפי מציאות התפלה כן יהיה הקדר, ועמה
גליל שצמ השלשה ברכות ראשונות הם צדוק נחם הוד יסוד
דאמת ^ל הנעשין מוחין לועיר אנפין, ושלשה אחרונות אז
עולה שם המלכות ונעשים שלשה מוחין מנחם הוד יסוד
דועיר אנפין עצמה כנ"ל.

אתה קדשת תכין כי עתה נעשין מוחין אל המלכות,
והנה כל המוחין הם מסטרא דקודש צדוק
התחמה חוה אמה קדשת, והנה שלשה פעמים אנו אומרים
ויכולו גליל שצמ ^ל, ובכל אחד יש שלשה פעמים שביעי
ושלשה פעמים אלהים, והם סוד השלשה מוחין הנמשכין
אל המלכות, והנה צויכולו זה דעמידה תכין בשלשה שביעי
שהם השלשה מוחין אשר מקבלת מנחם הוד יסוד דועיר

ששה נוסמותה על הצן הזה, הנה בריש היקונים נזכר י"ב לרופי הוי' ו' נגלים בר"ת ו' נעלמים בס"ת וע"ש והנה הו' נגלים בר"ת מלד יסוד אבא והנעלמים מלד יסוד אמא עכ"ז נקודותיהן מר"ת והי"ב השבועים נחונים על כחפות האפוד נגד הנגלה והנסתר וכנגדן י"ב אבנים בחושן ג"כ לכן היו ו' שבועים מלד הדין ו' שבועים מלד הרחמים אלו נותנין קלה בהר עיבל ואלו נותנין ברכה בהר גריזים: את חזה החנופה, דע כי זכה הכהן בחזה השלמים רמוז לכהן עליון ז"א הלבוש

המצות

בנה"י דז"א וכנגדו הוא הזיה שהם נה"י החסדים המגול' הנכששים ומוציאים ממנה שמן זית זך למאור במנור' המלכות:

מצות

אפוד וחושן הנה האפוד נגד האספקלריא שאינה מאירה וחושן אספקלריא המאירה דא אחר ודא פנים כנוכר בזוהר והענין כי ז"א הם אחר באחר מלד הפנים הוא ז"א והוא חושן ומלד אחר נק' אפוד כי אפוד בני' הוי"ה אדני' חיבור נוק' בז"א וחושן בז"א עלמו בסוד מוחין דקטנות שהם דין זהו חושן המשפט דין גמור דקטנות וסוד החושן הנה הוא סוד נחש הקורע רחם האילה בשעה שהיא כורעת לילד כמבואר אגלינו בסוד קריעת י"ם כי זהו דינים גמורים לכן קשה פרנסה כק"י שהיא חלוי' בדין כנוכר בזוהר נמצא כי נחש הוא סוד הפשוט משם שדי והאחוריים דאחי' שהוא דם הרי נחש כי זה בחי' קטנות וע"ש בענין קי"ם ועמה נבאר הדברים באורך הנה אהרן בדוגמת ז"א וכשם שהז"א הוא משים על לבו אורות יסוד דאמא המהגלים מחזה ומרוב הארה אשר שם על לבו האורות בוקעים ומאירים ויוצאים לחוץ וכן הציץ הוא באופן זה מיסוד אמא שכנגד המלח ששם מקום המוחי' כולן הן האורות מאירים לחוץ וכנגדו היה אהרן לובש ציץ וחושן כמו שיש בחדש העליון הבגדים האלו מן האורות האלו שאמרנו והנה האפוד הי' מתחיל מכנגד מחניו מאחוריו ונמשך למטה עד רגליו וזהו כנגד הנוק' היוצאת מאחורי הז"א ויוצא בשליש ת"ת עד רגליו וע"כ אמר הכתוב לא יזח החושן מעל האפוד כי לעולם הם שם מחוברים למעלה ואפי' כשיכרדה אח"כ הרשימה שלה נשאר למעלה כמ"ש לעולם ד' דצרך נגב בשמים ועל כן אפוד עולה פ"ה היינו אלהים שהוא הנוקבא וכן אפוד מלא ו' עולה ז"א כמנין הוי"ה אדני להורות שצריך שיהו מחוברים לעולם ועד, והנה האורים וחומים אמרו בזוהר כי האורים חשן והחומים אפוד מורה על מה שאמרנו כי האורים הם האורות המהגלים שם על לבו כנו' ומאירים דבריהם הומים הם נגד נוק' כענין ויחדיו יהיו חמים על ראשו וידוע שיש ב' נוקבין לאה ורחל הנה

טעמי

מצות

הדלקת נרות בשמן זית זך, הנה נודע כי המ"ל היא מנורה הסהורה שהיא אהורי הז"א וכל עיקר בנינה ותקונה הוא ע"י אוחן החסדים מגולים דנה"י דז"א והנה בארנו בשער דרושי גלס איך נופלים ויורדים החסדים במרוצה תוך היסוד ובכח אוחו הבאה חוזרים לעלות ממטה למעלה, והענין הוא כי הלא עיקר האור הנוק' אינו אלא אור חוזר ממטה למעלה כי בעת עלייהם ממטה למעלה אז יוצא הארהם לחוץ מאחורי ז"א מחוץ החזה ונחן אל הנוק' ואם לא היה באופן זה לא היה שום בנין אל הנוק' כלל וזהו אמרו כחית למאור פי' כי זהים הללו שהם ב' חסדים דנ"ה הם מתחשפין החלה ביסוד דז"א ולכן כחית מהטרא דלדיק כנוכר בזוהר כי שם נכחשין בכח של הבאה וירידה ושם מחסרין לסירורים רבים ועי"כ יוצא שמן למנורה שהיא הנוק' וז"ש כחית למאור פי' למאור המנורה, וביאר עוד ואמר להעלות נר חמיד פי' כי בנין הנוק' א"א לעשותו אלא באור חוזר מתחת לעילא כנוכר ולכן הוכרח להיות כן וז"ש להעלו' נר כי המ"ל הנקר' נר העלה אור ממטה למעלה וזו להעלות כי חמיד העלה אור ממטה למעלה: [הג"ה מלוי המלוי דאחי"ה דיודי"ן או דאלפין בהם ז"ך אוחיות וז"ם שמן זית זך כחית למאור דהיינו ב' חסדים וב"ש המגולים כאשר הם ניתני' לנוק' ע"י היסוד כי כל חסד הוא שם הוי"ם במלוי שהוא י' אוחיות נמצא ב' הוי"ו'ת ק' וב"ש הם ז' אוחיות נמצא כי ב' הוי"ה וב"ש דהוי' הם ז"ך אוחיות גי' ז"ך ע"כ הג"ה] והנה שמעתי סנים אחרות ממורי זללה"ה כי אוחן הב' שמות של השנת שהם אחי"ה יה"ו יוצאים מהן ז' שמות והם ז' מרגלתי' הנה הם בסוד ז"ק דז"א, והנה ד' שמות שיש בשם אחי' שהם גי' חבל כי כשהמ"ל מקבלת מהם אור נק' חבל וג' שמות של יה"ו גי' זית והנה זה הזית הוא כללות ג' שמות דיה"ו כנו' וכשכוחשים אוחו מוציאים ממנו שמ"ן ז"ך גי' זית כי מן הזית יוצא שמן זך ונלע"ד כי הוא נקשר עם הקודם כי שם יה"ו הוא בג"ח דז"א כנודע כי ג' אוחיות דאחי"ה הם בחג"ת וה' אחרונה במ"ל שעומדת דבוקה בחזה הת"ת וג' שמות יה"ו הם

הלבוש בחשן המשפט שהיא הנוקבא בחזה שלו (ו') חקוקים י"ב שבטים להורות שאין זהם [אותיו] ח"ט כ"א שלמים לכן זכה בהן תחתון לחזה: ובהעלות אהרן את הנרות בין הערבים, הגה הקטרת ושמן ישמחו לב ת"ת ומלכות וגורמים אהבה ביניהן לכן גדול דבר הקטרת יותר מקרבנות כלם לכן ר"ת "את הנרות" בין "הערבים אהבה שגורם אהבה ביניהם:

לקוטי פרשת תשא תורה

כי תשא את ראש בני ישראל • הגה תרומה ראשונה לכדבת המשכן וכו' לחמידין וג' לארזים

מעמי המצות

של כה"ג היה נחון במלחו למעלה מן החסילין כי חסילין הם ממוחים דאמא והאיך ממוחין דאבא ולכן כחוב בו קדש לה' (נ"א שז"ס ל' של לה' ה' דלס שהוא בחי' המקיף כנודע) [נה"י דאבא] כי כל קודש הוא במוחין כנודע ובסרס במוחין דאבא שנקרא קודש כנודע שכל קודש בחכמה • והענין כי באבא יש הוי"ה דיודיין ויש בו ד' יודיין וכל י' עולה ק' נמצא שד' יודין דע"כ הם גי' ת' וכללות ד' יודיין עצמן הרי הכל גי' קדש כמבואר אל"טו, והי' בוקע אור ד' מוחין הפנימיים דאבא לחון במלח דז"ל מנ' לדדי המלח אלל הארזים [סוד הדעים] והיחה יוצאת הארת חכמה דאבא וחכמים שבדעת דאבא מלך זה והארת בינה וגבור' מלך זה והיו כלם מחשפסים בכל המלח ונעשה בחי' לין של הכ"ג, ונלע"ד ששמעתי ממורי ז"ל ג"כ שהוי"ה הכתובה בלין היחה עד"ו י"ו בלך ימין זה ע"ג זה והי"ה בלך שמאל זה ע"ג זה והיני זוכר היעב • והנה הכ"ג דוגמה איש העליון ולכן היה לובש בגדי אדם עליון וכל אדם שעובר לפני הלין אס כשר היה ניכר במלחו כי הבינה שבו עלה במלח ובאותיות צביה כנ"ל ולכן אותיות מחגלים במלח שהוא בינה שבו ואם היה רשע פניו נופלים במ"א ומחבייש לפני קדושה והיה שז בחשונה:

הנה השני כחפות שהיו באפוד היו נגד לזה לפי שהיא עלמא דאחכמיה אינה מחגלה ממנו רק צ' הקווין שלה לבדו וכן בלחה ורחל ד' אלפיין עולה חס ולכן יעקב המזדווג עמהם נק' איש חס בעלה דחס או לזה או רחל וזהו התומים כנגדו, והנה חושן בגימ' שדי ואחורים דאהי"ה דס שהכל שנת' וזהו חשן כי הנה הלב שס סיום עטרת היסוד דאמא ולכן הוא אחר דאהי"ה ושס במקום לב יש יסוד דז"ל הוא יסוד הראשון שהוא לזווג לזה כנודע שיש בז"ל בחי' צ' יסודות ח' כשהוא בחי' ו"ק וזו עולה למעלה בשליש הראשון ונעשה ת"ת ובחי' יסוד זה הוא לזווג לזה ועוד אחר הגדלה יש לו יסוד למטה במקומו לזווג רחל וא"כ כנגד הלב יש בו בחי' יסוד ולעולם ציבור הוא שס שדי ולכן במקום הזה נגד הלב הם השדים הרי שיש במקום הלב הארת שס שד"י מיסוד שבו והארת אחר משס אהי' העולה דס גי' נחש כמנין חשן: האורים ותומים היו שס מ"ב ושס ע"ב האורים מ"ב שהוא ברישא והתומים ע"ב דהוא בגופא כי לעולם שס מ"ב ברישא וע"ב בגופא ואפוד הנו' במ"א כמ"ש באביהר אפוד ירד צידו לא היו אורים ותומים ממש כי ח"ל לשאלו אלא במשכן או במקדש ואפוד היו מוליכים אוחו ממקומו לשאלו בו *) ולכן אמר חמים תהיה עם ה' אלהיך דהיינו שחדבק בגופא דמלכא כדאמרן דתומים הם שס ע"ב דלינון בגופא וכן יעקב איש חס אחוז בגופא דמלכא לק נאמר שס הבה חמים והכוונה כי הבה גי' י"ב כי י"ב שבטים נאחזים בגופא דמלכא כי שבטים הם ווי"ן וי"ב הם ע"ב כדאמרן שט"ב הוא בגופא:

מצות חינוך מנחה ההב בקטרת אחר הדלקת נרות, דע כי ז"ל כשיש בו מוחין דאמא נק' קטרת וכשיש בו מוחין דאבא נק' שמן והענין כי השמן בחשאי כנו' זוהר חזריע וכן אבא בחשאי ונק' מחשבה שהוא בחשאי ואלו נק' ז"ל שמים גי' שמן וז"ס שמן וקטרת ישמח לב ולכן היו נעשים ביחד העלאת נרות המנורה ועיני הקטרת, והנה חחלה נכנסין מקיפי קטנות דאבא ואח"כ ו' קטנות גדלות דאמא ולכן היו מטיבין המנורה קודם ואח"כ מקטירים קטרת שהוא כניסת מוחין דאמא וכל מוחין דאבא גדלות:

מצות לין נזר הקודש, הנה ממוחין דאבא שנתוך ז"ל יוצאים מלדס הארות לחון במלח דז"ל בחי' אור המקיף למוחין ההם ולוחו אור המקיף בחי' לין של כה"ג ונק' לין לשון זכר כי הם מוחין דאבא שהוא זכר ולכן לין (* עי' בשער המצות ס' זו בפג"ה צ' •

סידור תפלה להרש"ש

מגן גי' ג' א"ל שבתרין תפוחין דנוק' וא"ל הג' בחוטמה כלול מב' להמשיך ש"ע
רצוא נהורין דתרין תפוחין וחיטמא דילה :
אך אך אך

אלה למד

אלה למד

אלה למד אלה למד

לחבר מגן זה עם מגן דמלך עוזר ושניהם גי' מקום שהוא הוי"ה בהכאה להמשיכו
לנוק'. י י י י י י י י י י ה

(א) אברהם ז"א מחזקה בשם ע"כ שזימיו. יוד הי ויו הי

'אתה' ה"ג מנלפ"ך אשר בחיטמא דז"א כ"א כלולה מה' והס גי' את"ה.

מנצפך מנצפך מנצפך מנצפך מנצפך מנצפך מנצפך מנצפך מנצפך מנצפך
יחמא

גבור לעולם אדני

ר"ת שס אגל"א המתגלה במל' ע"י שס צוכ"ו וע"י נגדלת הנוק' בפנים כשיעור
קומתה ומתמלא שס אדני

אלה למד פא. דלת למד תיו. נון ואו נון. יוד ואו דלת
גם ר"ת גי' יוד הי.

מחיה מתים ניולות שכתברו מז"מ דעתיק וא"א. וגם ניולות שכתברו

מז"מ דז"ן לצורך מוחין דז"א. גם ניולות שעתידין להסבר

לצורך הנשיקין והזיווג.

אתה רב להושיע בקיץ (ב) 'מוריד המל' ר"ת מ"ה יוד הא ואו הא

יה"ו דאלפין שגי' ט"ל להמשיכו כוזן גי' ט"ל. ט"ל אותיות דעסמ"ב.

לפי' אחרונה. יוד הי ויו הי

יוד הי ואו הי

יוד הא ואו הא

יוד הה וו הה

בחורף (ג) משיב הרוח ומוריד הגשם

מכלכל תיים בחסד גי' יוד הי ויו הי

מחיה יוד הי ואו הי מתים ניולות שכתברו מז"מ

דא"א. וגם ניולות שכתברו מז"מ דז"ן לצורך מוחין דאחור דיעקב. וגם

ניולות שעתידין להסבר לצורך הנשיקין והזיווג.

ברחמים

(א) א"ה בקלת סי' כ"כ, גם אברהם הוא הק"ק אהבה דהק"ק דז"א ש"ע"י המ"ן שהעלינו

משם חזרו פכ"פ. וגם הוא חסד שהם החסדים שהם המוחין דשם מ"ה הנק' חסדים

שעל ידם חזרו ז"ן פכ"פ. וגם הוא סוד פרלוף חכמה שהוא לבדו נחקן בצרכה זו

וכלי החכמה נעשה מב' פרקין עלאין דחסד :

(ב) (ואס אמר משיב הרוח ולא נזכר עד שאמר צרוך אתה ה' חוזר לראש).

(ג) (ואס אמר מוריד הטל אינו חוזר).

ברחמים רבים סומך אנדטם נופדים ז"ן ורופא חולים ומתיר אסורים ומקיים אמונתו לישני עפר מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך מלך ממית ומחיה

נילולות שנתבררו מז"מ דיססו"ת. וגם נילולות שנתבררו מז"מ דזו"ן. ללורך מוחין דלחור דרחל. וגם נילולות שעתידין להסברר ללורך הנשיקין והזיווג.

ומצמיח ישועה (צ"מ"ת אומרים מי כמוך אב הרחמן זוכר יצוריו ברחמים דהיים (3)

ונאמן אתה להחיות מתים נילולות שנתבררו מז"מ דז"א. וגם נילולות שנתבררו מז"מ דזו"ן ללורך מוחין דפניס דיעקב וגם הנילולות שעתידין להסברר ללורך הנשיקין והזיווג.

ברוך אתה יהוה יאהדונהי אנדטם

תיקון לכעס למנחה בין המלרים

יהוה כוזו

יוד י ה י ואו ו ה י ה

צסס ע"ב דס"ג דז"א מחצק לנוק' צסמאלו.

יוד הי ואו הי יוד הי ואו הי מחיה המתים

נילולות שנתבררו מז"מ דנוק'. וגם נילולות שנתבררו מז"מ דזו"ן ללורך המוחין דפניס דרחל. וגם נילולות שעתידין להסברר ללורך הנשיקין והזיווג.

להמשיך בג"ה דאו"פ דפני' דחכמה דכתר דיססו"ת.

אהיה אהיה יהוה יהוה אהיה אהיה יהוה יהוה אהיה אהיה יהוה יהוה

(ג) לג' כלי בינה דז"א דניקוד הנו' אדת, אלת, הא, אלת, הא יוד, אלת, הא יוד הא.

אלף הא יוד הא

בחזרה

(ה) עיין ש' רוה"ק די"ז ע"ב יחוד ט"ו: (3) ואס לא אמרו אינו חוזר): (ג) א"ה צסצת וצר"ח לצג"ה דז"א:

סידור תפלה להרש"ש

ברוך אתה יהוה יהי שמונה עשרה

להמשיך דת"י דאז"פ דפנים דחכמה דכתר די שסו"ת לג' כלי דעת דז"א דנ"י הנז'.

אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֱלֹהִים
 יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה
 אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֱלֹהִים
 יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ
 יְהוָהנוּ יְהוָהנוּ יְהוָהנוּ יְהוָהנוּ

בין המלרים

ג' כלי דעת

יהוה

יוֹד הִי וְיוֹ הִי
 יוֹד הִי וְאוֹ הִי
 יוֹד הֵה וְהֵה

מצפץ

ז"א מחבק לנוק' עם קו אמלעי דיליה ע"י

תיקון לכעס דערצות

יוֹד אֵה אֵה ד
 וְאוֹ נֵה י

יהוה יוד הא ואו הא

(ח) להמשיך ה"ג דרך מעבר יצ"ק שצגרון אל דעת הנוק' וק"ל ויב"ק גי' גר"ס.

יְהוָה ה"ג יְהוָה

יהוה

יְהוָה יְהוָה

יאהלוההים

ג' כלי דעת דנוק'

יוֹד הֵה וְהֵה
 יוֹד הֵה יוֹד הֵה וְאוֹ הֵה וְאוֹ הֵה
 יוֹד הֵה יוֹד הֵה וְאוֹ הֵה וְאוֹ הֵה

האר הקדוש בעי"ת אומרים (3) המלך הקדוש

להעלות

(א) עיין צס' הכונות דכ"א ע"צ, : (ב) ואם שכח ולא אמרו או שהוא
 מסופק ולא נזכר סוף כדי דיבור חוזר לראש הספלה :

סידור תפלה להרש"ש

ובכללות פשר היצום מצטלמא עד משיחיה יכוין להמשיך ללם דנרנח"י דחיה עס המוחין דגדלות דאבא

אֱהִיָּה

יְהוָה

לפרלויף חכמה דז"א (סהס א"א ונוק' ויססו"ת)

דקק"ק דיזירה דז"א דאלילות דאלילות ודיזירה

גם יכוין להמשיך צ' ללמי נרנח"י דיחידה ונרנח"י דחיה עס המוחין דגדלות

אֱהִיָּה

יְהוָה

לצ' פרלופי כתר וחכמה דז"א

אֱהִיָּה

(סהס יעקב ורחל) דז"א דיזירה

יְהוָה

דז"א דאלילות דאלילות ודיזירה

יכוין להמשיך כל כללות הקטנות דאז"א צמוחין דגדלות דאז"א

בְּחַיִּיכוֹן וּבְיִמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעִגְלָא
וּבְזִמְן קָרִיב וְאָמְרוּ

אֱהִיָּה

אֱהִיָּה

יְהוָה

אֱהִיָּה

יכוין להמשיך ג' ללמי נח"י דרום דמוחין דג"ר דקטנות דאימא

אָמֵן

יְהוָה

יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה

יְהוָה יְהוָה

לכחצ"ר דחג"ס דז"ק (סהס יעו"ר)

דז"א דיזירה דאלילות דאלילות ודיזירה

הווי"ה אהי"ה
במילוי ההין

היוד שייכת
לאמן, לכן יש
הפסק

יְהוָה	אלף	יְהוָה	יְהוָה	חכמה
יְהוָה	הה	יְהוָה	שְׁמִיָּה	צינה
מצפן	יוד	מצפ	רַבָּא	חסדים
יה אדני	הה	ץיהא	מְבָרַךְ	גבורות
אל	יוד	דניא	לְעֵלָם	דעיצור
אלהים	הה	לאלהי	לְעֵלְמֵי	דיניקה
מצפן	וו	סמצפן	עֵלְמֵיָא	דגדלות
7 מרגלן		גי' שפספיה		